

Vezetés stroke után? Magyar módszer segíthet megítélni az alkalmasságot!

A stroke-on átesettek autóvezetési alkalmasságát pontosabban és kevesebb hibával megítélő értékelési modellt dolgoztak ki a Semmelweis Egyetem kutatói. A *Journal of Stroke and Cerebrovascular Diseases* lapban [megjelent tanulmány](#) több, egymást kiegészítő teszt eredményeit kombinálja, így részletesebb képet ad az érintett kognitív állapotáról és csökkenti a téves, a jogosítvány elvételéhez vezető döntések számát.

A Semmelweis Egyetem Rehabilitációs Klinikáján elvégzett kutatásba 115 stroke-beteget vontak be, akiknél először a figyelmet, reakcióidőt, szabályismeretet és térbeli tájékozódást felmérő teszteket végeztek el. Egy másik kutatási napon minden résztvevő 40 percet vezetett a közúti forgalomban, az út végén a vizsgabiztos-oktató mindenkivel közölte, hogy átment-e a vizsgán vagy sem. A kutatók összegyűjtötték a kognitív képességeket felmérő tesztek adatait, számítógépen modelleket építettek belőlük, és ellenőrizték, melyik tudta legpontosabban megjósolni a gyakorlati vezetési vizsga eredményét.

A legpontosabb előrejelzést a figyelmi és gátlási képességet mérő, a közlekedési szabályismeretet vizsgáló, a döntéshozatalt modellező, valamint a reakcióidőt és a két látótér közötti különbségeket is elemző tesztek kombinációja adta.

Akiket a modell alkalmatlannak ítélt, azok 88%-a megbukott a tesztvezetésen, míg az előzetesen alkalmasnak minősítettek 98%-a sikerrel teljesítette azt - a vizsgabiztos előzetesen nem ismerte a kognitív tesztek eredményeit.

Összességében a modell a vizsgált betegek 85%-ánál pontosan meg tudta határozni, ki alkalmas, illetve ki nem a vezetésre – ez jelentős javulás a korábbi, 70-80%-os megbízhatóságú nemzetközi módszerekhez képest. A fennmaradó 15%-ra a kutatócsoport bevezette a „bizonytalan” kategóriát. Náluk további, célzott vizsgálatok szükségesek, hogy pontosan meg lehessen állapítani, hogy alkalmasak-e a járművezetésre.

„A célunk egy olyan statisztikai modell létrehozása volt, amely három kategóriába sorolja a betegeket – alkalmas, nem alkalmas vagy bizonytalan –, ezzel segítve a pontosabb orvosi döntéshozatalt, csökkentve a téves besorolások esélyét” – mondta Szabó Gábor, neuropszichológus, a tanulmány első szerzője.

Az új, „óvatos” (alkalmas-nem alkalmas-bizonytalan), trichotomikus eljárás ezeknek a bizonytalan eseteknek a további, részletes elemzésével csökkenti a téves minősítések számát, azaz kevesebb ember veszíti el indokolatlanul a jogosítványát. A kutatás másik újdonsága, hogy a 115 beteg közé 26 neglekt szindrómás beteget is beválasztottak. A korlátozott térbeli tájékozódási képességű betegek közül 12-en átmentek a tesztvezetésen.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy hosszabb vagy bonyolultabb helyzetekben is biztonságosan tudnának vezetni, kvázi „időzített bombaként” ketyegnének az úton. Kiderült tehát, hogy aki átmegy a tesztvezetésen, az nem feltétlenül alkalmas a vezetésre. Ez nemzetközi szinten is újdonság volt, mert neglektes betegeket nem szoktak beválogatni ilyen jellegű kutatásokba – tette hozzá Szabó Gábor.

A Semmelweis-megközelítés nemzetközi összevetésben más szempontból is előremutató.

„A rehabilitációs program keretében érdemes lehet az új adatelemzési módszerrel felmérni a beteg kognitív állapotát. Ebből ugyanis látszik, hogy mit kell fejleszteni és ami ebből fejleszthető, azt az elkövetkezendő időszakban megcsinálni, majd a végén egy újabb felméréssel feltérképezni az előrehaladást” – mondta dr. Fazekas Gábor, a Rehabilitációs Klinika egyetemi tanára, a kutatás témavezetője.

A 2025 nyár végén, Budapesten megrendezett európai rehabilitációs konferencián (EFRR) külön szekció foglalkozott a gépjárművezetői képességek kutatásával. A szakemberek pozitívan fogadták az új magyar elemzési modellt.

Sajtókapcsolat:

- +36 20 670 1574
- hirek@semmelweis.hu

Eredeti tartalom: Semmelweis Egyetem

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/?p=27375>